

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.723 van 13 oktober 2011
in de zaak A. 199.900/VII-38.071.**

In zake : de NV DE BAERE BOSONTGINNING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Tamsyn
kantoor houdend te 9880 Aalter
Dries 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het COMITÉ VAN BEROEP inzake erkenning van kopers en
exploitanten van hout

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 28 januari 2011 van het Comité van Beroep inzake de erkenningsregeling voor kopers en exploitanten van hout, waarbij het beroep van de NV De Baere Bosontginning tegen de beslissing van het Erkenningscomité van 19 november 2010 wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 september 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Tamsyn, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is houder van een erkenning om beroepsmatig op te treden als koper en exploitant in de openbare bossen (artikel 79 van het bosdecreet van 13 juni 1990, uitgevoerd door het besluit van de Vlaamse regering van 8 november 2002 houdende de erkenning van kopers en exploitanten van hout overeenkomstig artikel 79 van het bosdecreet).

3.2. In de loop van de maanden augustus en september 2010 worden door de toezichthoudende ambtenaren van het Agentschap voor Natuur en Bos bij exploitatiewerken van de verzoekende partij in het Meerdaalwoud in de provincie Vlaams-Brabant, verschillende inbreuken vastgesteld, naar aanleiding waarvan bestuurlijke maatregelen worden opgelegd. Het gaat in hoofdzaak om het kappen van ongemerkte bomen, bovenop de aantallen gemerkte bomen die in de catalogus

bij de verkoop waren vermeld.

3.3. Op 5 oktober 2010 dient het Agentschap voor Natuur en Bos twee klachten in (voor twee verschillende loten) bij het Erkenningssecretariaat. Er wordt voorgesteld de erkenning van de verzoekende partij te schorsen voor minstens drie jaar.

3.4. Met een brief van 7 oktober 2010 wordt de verzoekende partij door het Erkenningssecretariaat in kennis gesteld van de mogelijkheid om zich schriftelijk tegen de ingediende klachten te verweren. De verzoekende partij maakt gebruik van die mogelijkheid.

3.5. Op 19 november 2010 beslist het Erkenningscomité om de erkenning van de verzoekende partij te schorsen van 1 januari 2011 tot en met 31 december 2011.

3.6. Tegen voormelde beslissing stelt de verzoekende partij op 22 december 2010 beroep in bij het Comité van Beroep.

3.7. In het kader van die beroepsprocedure wordt de verzoekende partij gehoord.

3.8. Met de thans bestreden beslissing van 28 januari 2011 brengt het Comité van Beroep de sanctie terug tot een schorsing van negen maanden (met ingang van 1 januari 2011).

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partij werpt op dat de vordering tot schorsing laattijdig werd ingesteld "behoudens het bewijs van zeer uitzonderlijke omstandigheden".

Beoordeling

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie een uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie is alleen nodig indien zou komen vast te staan dat beide grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

7. Met betrekking tot de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende uiteen :

"De aangevochten beslissing kan aan verzoekster een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel berokkenen in de zin dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van deze beslissing met zich zal meebrengen:

- dat de verzoekende partij haar activiteiten zal moeten staken.

Zij zal dan ook haar medewerkers (4 personen) moeten laten afvloeien.

- dat verzoekster door de beslissing tevens inkomstenverlies lijdt. Zij zal aan haar financiële verplichtingen niet kunnen voldoen, waardoor een faillissement onvermijdbaar zal zijn".

Beoordeling

8. De schorsing van de tenuitvoerlegging kan niet bevolen worden indien de schorsing niet op één of andere manier voor de verzoekende partij een nuttig effect kan hebben.

De met de bestreden beslissing opgelegde sanctie had uitwerking tot 30 september 2011. Thans is de verzoekende partij terug in de mogelijkheid om haar activiteiten als koper en exploitant in de openbare bossen te ontplooien op grond van een erkenning die niet langer geschorst is. De schorsing van de tenuitvoerlegging van een sanctie die haar volle uitwerking heeft gehad, heeft voor de verzoekende partij geen enkel nuttig effect.

9. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien oktober tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron